

Baladă albaneză

George Coșbuc

Fiul pașei din Ianina
Un cal negru-n râu adapă,
Pe când vine după apă
Cu vas alb pe cap Despina.
Dar din munte, de pe creastă,
George cată-n văi și vede
Și pe Turc și pe nevastă.

Fiul pașei din Ianina
De la piept o floare scoate
Și-o aruncă-n val, să-noate
Până-n vale la Despina.
George-n munte pumnii își strânge,
Buza cruntă-n dinți o mușcă
Și de multă ciudă plânge.

Fiul pașei din Ianina
Vesel brațele-și întinde,
Când se pleacă-ncet și-i prinde
Crinul de pe râu Despina.
Ce, la piept a pus ea floare?
Dar și-n munte George pune
Plumbii sub scăpărătoare..

Fiul pașei din Ianina
Blând dezmiardă alba frunte
A nevestei, dar din munte
Moarte-aduce carabina.
Nu în cal, nu-n fiul pașei,
Plumbul a mers drept în crinul
Pus pe albul piept al lașei.

Fiul pașei din Ianina
Sare-n șea, îndoiaie brâul,
Bate-n cal nebun cu frâul -
Și-l ajunge carabina:
Nu în piept strâns cu haină verde,
Ci-ntr-un braț, mai mult neveste
Cu-acel braț să nu dezmiere!